

«**Η Αθήνα στις φλόγες**» του **Ρόμπερτ Γκάρλαντ** (εκδόσεις «Ψυχογιός») είναι ένα ακόμα βιβλίο αξιώσεων για αναγνώστες με απαιτήσεις. Ο συγγραφέας του είναι Καθηγητής Κλασικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο Colgate της Νέας Υόρκης. Σημαντικότερα είναι επίσης και τα βιβλία του «**Η Θρησκεία και οι Έλληνες**» και «**Οι αρχαίοι Έλληνες: Η καθημερινή τους ζωή**».

Ο συγγραφέας επιχειρεί την ανάδειξη της ανθρώπινης πλευράς των πολέμων της αρχαιότητας, αποδίδοντας με ζωντάνια τόσο τις αιτίες, όσο και τις επιπτώσεις του πολέμου, καθώς επικεντρώνεται στη διάστασή τους από την πλευρά των αμάχων, εκείνων δηλαδή που πήραν τον δρόμο της προσφυγιάς, έναν δρόμο που ακόμα παίρνουν οι πρόσφυγες κάθε πολέμου.

Από τον Ιούνιο του 480 π.Χ. μέχρι τον Αύγουστο του 479 π.Χ., δεκάδες χιλιάδες Αθηναίοι εγκατέλειψαν την πόλη τους, μετά τη νίκη των Περσών στις Θερμοπύλες. Αφήνοντας τα σπίτια και τους τάφους των προγόνων τους, τα γυναικόπαιδα και οι ηλικιωμένοι κατέφυγαν σε ασφαλή μέρη, ενώ όλοι οι μάχιμοι άντρες επιστρατεύτηκαν. Αυτή τη δύσκολη χρονιά, η Αθήνα κάηκε όχι μία αλλά δύο φορές.

Ο Ρόμπερτ Γκάρλαντ εξετάζει πώς οι Αθηναίοι έλαβαν την απόφαση να εκκενώσουν την Αττική και αναλύει τις συνέπειες, υλικές και ψυχολογικές, της επακόλουθης εισβολής. Εισάγει τους αναγνώστες στο ευρύτερο σκηνικό των Περσικών πολέμων, περιλαμβανομένης της μάχης του Μαραθώνα. Περιγράφει τα στάδια της εισβολής, τόσο από την περσική, όσο και από την ελληνική πλευρά και αναλύει την πολιορκία της Ακρόπολης, την ήττα των Περσών, πρώτα στη θάλασσα από τους συνασπισμένους

Έλληνες και στη συνέχεια στην ξηρά, και τελικά την επιστροφή των Αθηναίων στον τόπο τους.

Το βιβλίο θέτει ρωτήματα πιο επίκαιρα από ποτέ, καθώς αναφέρεται στα μέσα και στις δομές που είχαν στη διάθεσή τους οι πρόσφυγες καθ' οδόν, το πώς βίωσαν τη μεγάλη αγωνία και την έσχατη δυστυχία, που συνόδευσαν τον μαζικό εκτοπισμό, συνδέοντας έτσι τον αρχαίο με τον σύγχρονο κόσμο, σε μια εποχή όπου στις ειδήσεις κυριαρχεί το δράμα πέντε εκατομμυρίων προσφύγων από τη Συρία.

Η ιδιαίτερη ματιά τού συγγραφέα συνοψίζεται στον ισχυρισμό του πως «Χωρίς το σθένος και την αυτοθυσία (των Αθηναίων) δεν θα είχαμε τα καλλιτεχνικά, θεατρικά, φιλοσοφικά, πολιτικά και επιστημονικά επιτεύγματα, τα οποία διαφώτισαν τον Δυτικό Πολιτισμό».